

tie - listí - listím, skálie - skáliu - skáli, prútie - prútu - prúti, trstie - trstiu - trstí, stálie - státiu - státi.

2. V pádovej prípone -í genitívu množného čísla podstatných mien ženského rodu, napr. *hrádzí, schôdzí, kľučí, básní, piesní, kázní, siení, strání, strojární, tlačárni*.

3. V tvaroch genitívu množného čísla s vkladnou dvojhlasťou *ie* pri podstatných menách ženského a stredného rodu, ktoré sa skloňujú podľa vzorov *žena, ulica a mesto*, napr. *výhra - výhier (popri výher), Mlynárce - Mlynárce, hospodárstvo - hospodárstiev, cigánstvo - cigánstiev*.

4. V pádových príponách živočíšnych prídavných mien, napr. *pávi - pávieho - páviemu, netopiera - netopieru, pávia - páviu, pávie - pávím, netopierí - netopierieho, netopieria - netopieriu, netopierie - netopierim; krokodíl, krokodílu, krokodíli; diviáč, diviáča, diviáča, diviáča*.

5. V tvaroch prítomného času sloves v zoru *rozumieť*, napr. *zmúdreť - zmúdreím - zmúdreíš - zmúdreieš - zmúdreie - zmúdreiete, zvažniť - zvažniem - zvažnie, vytriezviť - vytriezviem - vytriezvie*.

6. V prípone -ia 3. os. množného čísla prítomného času, v prípone prechodníka -iac a v prípone prítomného činného prídavného -iaci, napr. *chváliť, chváliaci, chváľiaci; hlásiť, hlásiaci, hlásiaci; vážiť, vážia, vážia; vršiac, vršiaci; rúbiať, rúbiať; triediť, triediaci, triediaci; vršieť, vršiac, vršiaci*.

7. V prípone minulého činného prídavného -vší, -všia, -všie po predchádzajúcej dvojhlaske *ia*, napr. *vyliať, vyliať, vyliať; vyliať, vyliať; zakliavš, zakliavš, zakliavš; udiavš sa, udiavš sa, udiavš sa*.

8. V tvaroch opakovacích sloves zakončených na -ievať (dvojhlasť *ie* sa neskracuje), napr. *blúdievat' - blúdiavam - blúdiavaš - blúdiava - blúdiaval, chválievať, krmievat', pálievať, slávievať, trápievat'*.

9. V príponách -iar, -iareň (dvojhlasť *ia* sa neskracuje), napr. *mliar, múčiar, bieliareň, rýchliareň, triediareň*.

10. V zložených slovách, napr. *tisícakrát, tisícokrát, druhýkrát, tretíkrát, viacmiestny, šéfréner*.

11. V tvaroch neurčitých zámen s časticami *nie-, búr-, búrs-, bohvie-, čertvie-, ktovie-, neviem-*, napr. *niekým, niečím; nieč, niečia, niečie, niečieho, niečiemu, niečím, niečiu, niečím, niečím, búrčím, búrským, bohviekým, čertviečím, ktoviekým, neviemčím, neviemčiu, neviemčie*.

12. V slovách s predponami *ná-, zá-, sú-*, napr. *nádieška, námieta, nátierka, zásielka, súčiastka*.

PREHĽAD TVORENIA ŽENSKÝCH PRIEZVISK

I. DOMÁCE PRIEZVISKÁ

1.1. Od domácich mužských priezvisk, ktoré majú formu podstatného mena a sú zakončené na spoluhlásku, ženské priezviská sa pravidelne tvoria príponou -ová, napr. *Novák - Nováková, Rybár - Rybárová, Janák - Janáková, Svetlák - Svetlíková, Kuchár - Kuchárová, Vlk - Vlková, Švec - Švecová*.

1.2. Pri tvorení ženských priezvisk od mužských zakončených na -ec, -ek, -ok vkladná samohláska *e*, resp. *o* niekedy vypadáva, a to podľa toho, či vypadáva alebo nevypadáva pri skloňovaní mužského priezviska.

a) Vkladná samohláska vypadáva, ak sa živo pocítiže súvislosť priezviska so všeobecným podstatným menom alebo s iným vlastným menom, napr. *Klinec (Klinca) - Klinecová, Škorca (Škorca) - Škorcová, Nemec (Nemca) - Nemcová, Adamec (Adamec) - Adamcová, Komárek (Komárka) - Komárková, Vlček (Vlčka) - Vlčková, Ďuriček (Ďuríčka) - Ďuríčková, Petrášek (Petráška) - Petrášková, Svitek (Svitka) - Svitková, Pastorek (Pastorka) - Pastorková*.

b) Vkladná samohláska nevypadáva, ak sa živo nepocítiže súvislosť priezviska so všeobecným podstatným menom alebo s iným vlastným menom, napr. *Perec (Pereca) - Perecová, Fusek (Fuseka) - Fuseková*. Vkladná samohláska spravidla nevypadáva ani pri domácich (pôvodom slovenských) priezviskách písaných cudzím pravopisom, napr. *Jellinek (Jellineka) - Jellineková, Kubitschek (Kubitscheka) - Kubitscheková*.

P o z n á m k a. - V niektorých ženských priezviskách sa vkladné samohlásky *e, o* na rozdiel od všeobecnej zásady zachovávajú, resp. vypadávajú, ak ide o zachovanie rodinnej tradície v používaní príslušnej podoby ženského priezviska, napr. *Hudec - Hudcová i Hudcová, Svitek - Svitková i Svitková, Dudok - Dudková i Dudoková*. Vkladné samohlásky *e, o* sa vždy zachovávajú pri tvorení ženských priezvisk od mužských priezvisk zakončených na -ček a -čok s predchádzajúcou spoluhláskou a od priezvisk zakončených na -štek, napr. *Stanček (Stančeka) - Stančeková, Turček (Turčeka) - Turčeková, Kopčok (Kopčoka) - Kopčoková, Urbančok (Urbančoka) - Urbančeková, Pišteč (Pišteka) - Pištečková, Mešteč (Mešteka) - Meštečková*.

1.3. Od domácich mužských priezvisk zakončených na samohlásky *-a, -o* sa ženské priezviská tvoria príponou -ová, pričom sa koncová samohláska z mužského priezviska vynecháva, napr. *Ryba - Rybová, Hrdina - Hrdinová, Knieža - Kniežová, Kurča - Kurčová, Lacko - Lacková, Krno - Krnová, Bartko - Bartková*.